

मर्माभिघातश्च न कश्चिदस्ति
योऽप्याद्यो वापि निरत्ययो वा ।
प्रायेण मर्मस्वभित्ताङ्गितास्तु
वैकल्याच्छून्यथवा स्त्रियन्ते ॥
मर्माद्यधिष्ठाय हि ये विकारा
नृच्छन्ति काये विविधा नराणाम् ।
प्रायेण ते कृच्छ्रतमा भवन्ति
नरस्य यन्नैरपि साध्यमानाः ॥”॥
सप्तमोऽध्यायः ।

अथातः सिरावर्गनविभक्तिनाम शरीरं याख्या-
स्यामः । सप्त सिराशतानि भवन्ति । याभिरिदं
शरीरमाराम इव जलहारिणीभिः केदार इव
च कुल्याभिरुपक्षिप्यते अगुह्यते चाकुचन-
प्रसारणादिभिर्निर्गतेः । ह्रस्वपञ्चवनीनामिव
च तासां प्रतानास्तासां नाभिर्मुखं ततश्च
प्रसरन्त्युद्गमक्षिप्यन्ते च ॥ भवतश्चात्र ।
“थावत्तु सिराः काये सम्भवन्ति शरीरिणाम् ।
नाभ्यां सर्वा निबद्धास्त प्रतन्वन्ति समन्ततः ।
नाभिस्थाः प्राणिनां प्राणा प्राणान्नाभिर्मुपा-
श्रिता ।

सिराभिरावृता नाभिश्चक्रनाभिरिवारकैः ॥
तासां मूलसिराश्चत्वारिंशत् । तासां वात-
वाहिन्यो दश । पित्तवाहिन्यो दश । कफ-
वाहिन्यो दश । दश रक्तवाहिन्यः । तासान्
वातवाहिनीनां वातस्थानगतानां पञ्चसप्तति-
शतं भवति । तावत् एव पित्तवाहिन्यः । पित्त-
स्थाने कफवाहिन्यश्च । कफस्थाने रक्तवाहि-
न्यश्च । यत्तन्मूर्ध्नीरेवमेतानि सप्तसिराशतानि ।
तत्र वातवाहिन्यः सिरा एकस्मिन् सक्थि पञ्च-
विंशतिः । एतनेतरसक्थिवाहू च याख्यातौ ।
विशेषतस्तु कोष्ठे चतुस्त्रिंशत्तासां गुदमेष्टा-
श्रिताः । ओष्ठ्यामष्टौ । इ हे पार्श्वयोः । षट्
पृष्ठे । तावत् एव चोदरे । दश वक्षसि ।
एकचत्वारिंशज्जनुज ऊर्ध्वम् । तासां चतुर्दश
श्रीवायाम् । कर्णयोश्चतस्रः । नव जिह्वायाम् ।
षट् नासिकायाम् । अष्टौ नेत्रयोः । एवमेतत्
पञ्चसप्तत्यधिकशतं वातवहानां सिराणां
आख्यातम् । एष एव विभागः शेषाणामपि ।
विशेषतस्तु पित्तवाहिन्यो नेत्रयोर्दश । कर्ण-
योर्दश । एवं रक्तवहा कफवहाश्च । एवमेतानि
सप्त सिराशतानि सविभागानि आख्यातानि ॥॥
भवन्ति चात्र ।

“क्रियानामप्रतीचातममोहं बुद्धिकर्मणाम् ।
करोत्यन्यान् गुणांश्चापि स्त्राः सिराः पवनश्चरन् ॥
यदा तु कुपितो वायुः स्त्राः सिराः प्रतिपद्यते ।
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते वातसम्भवाः ॥
आजिष्णुतामम्ररूपमिदीप्रिमरोगताम् ।
संसर्पत् स्त्राः सिराः पित्तं कुप्याच्चान्यान् गुणा-
नपि ॥
यदा प्रकुपितं पित्तं सेवते खवहाः सिराः ।
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते पित्तसम्भवाः ॥
अहमज्ञेयु सन्वीनां स्यैव वलसुदीर्घताम् ।

करोत्यन्यान् गुणांश्चापि वलासः स्त्राः शिरा-
श्चरन् ॥
यदा तु कुपितः श्लेष्मा स्त्राः सिराः प्रतिपद्यते ।
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते श्लेष्मसम्भवाः ॥
घातूणां पूरणं वर्णं स्पर्शज्ञानमसंशयम् ।
स्त्राः सिराः सचरन्तं कुप्याच्चान्यान् गुणानपि ॥
यदा तु कुपितं रक्तं सेवते खवहाः सिराः ।
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते रक्तसम्भवाः ॥
न हि वातं सिराः काश्चिन्न पित्तं केवलं तथा ।
श्लेष्माणं वा वहन्त्येता अतः सर्ववहाः स्त्रुताः ॥
प्रदुष्टानां हि दोषाणासुक्चितानां प्रधावताम् ।
भ्रुवसुष्मागमनमतः सर्ववहाः स्त्रुताः ॥
तत्रावहा वातवहाः पूर्यन्ते वायुना सिराः ।
पित्ता दुष्टश्च नीलाश्च शीता गौर्धः स्त्रुताः
कफात् ।

अष्टवहस्तु रोहिण्यः सिरा नात्युष्णशीतलाः ॥
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि न विधेद्व्याः सिरा
भिष्क् ।
वैकल्यं मरणश्चापि अधात्तासां भुवं भवेत् ॥
सिराशतानि चत्वारि विद्याच्छास्त्रासु बुद्धि-
मान् ।

षट्त्रिंशच्च शतं कोष्ठे चतुःषष्टिश्च मूर्ध्नि ॥
शास्त्रासु षोडश सिराः कोष्ठे द्वात्रिंशदेव तु ।
पञ्चाशच्छास्त्रान्चोर्ध्वमेव्याः परिकीर्तिताः ॥
तत्र सिराशतमेकैकस्मिन् सक्थि भवति तासां
जालधरा स्त्रेका तिस्रश्चाभ्यन्तराः । तच्चोर्ध्व-
संज्ञे इ कोष्ठिताचसंज्ञा चेकेतास्त्ववेष्टाः ।
एतेनेतरसक्थिवाहू च याख्यातावेवमश्ल-
क्ष्णः षोडश शास्त्रासु । द्वात्रिंशत् श्रीव्यां
तासामष्टावश्लक्ष्णः । इ हे विटपयोः कटीक-
तरणयोश्च । अष्टावष्टावैकैकस्मिन् पार्श्वे
तासामेकैकान्द्वयं परिहरेत् । पार्श्वसन्धिगते
च हे । चतस्रो विंशतिश्च पृष्ठवशसुभयतस्तसां-
मूर्ध्निगामिन्यो इ हे परिहरेद्वहती सिरा ।
तावत् एवोदरे तासां मेष्टोपरि रोमराजी-
सुभयतो इ हे परिहरेत् । चत्वारिंशदक्षवि
तासां चतुर्दशश्लक्ष्णः । हृदये इ हे ।
इ स्तनमूले । स्तनरोहितापलापस्तम्बेभ्योभयतो
ऽष्टौ । एवं द्वात्रिंशदश्लक्ष्णः पृष्ठोदरोरःसु
भवन्ति । चतुःषष्टिशिराशतं जनुज ऊर्ध्वं भवति
तत्र षट्पञ्चाशच्छिरोधरायां तासामष्टौ चत-
स्रश्च मर्मसंज्ञाः परिहरेत् । इ ककाटिकयोः ।
इ विधुरयोः । एवं श्रीवायां षोडशश्लक्ष्णाः ।
हन्वीरुभयतोऽष्टावष्टौ तासान् सन्धिधमन्यो
इ हे परिहरेत् । षट्त्रिंशज्जिह्वायां तासा-
मष्टः षोडशश्लक्ष्णः । रसवहे इ वाग्वहे च
इ । द्विर्दश नासायां तासामौपनासिक्य-
श्चतस्रः परिहरेत् । तासामेव च तालुज्योकां
वहावहे । अष्टात्रिंशदुभयोर्नेत्रयोस्तासामे-
कैकामपाङ्गयोः परिहरेत् । कर्णयोर्दश तासां
श्लेष्मवाहिनीनामेकौ परिहरेत् । नासानेत्र-
गतास्तु जलादे षष्टिस्तासां केशान्ताशुगता-

श्चतस्रः । आवर्णयोरेकेका श्लेषन्याश्चैका परि-
हर्तव्या । श्लेष्मोर्दश तासां श्लेष्मसन्धिगता-
मेकैका परिहरेत् । दादश मूर्ध्नि तासासु-
त्वेपयोर्दश परिहरेत् । श्रीमन्मेकैकैकामपिःपता-
विति । एवमश्लक्ष्णः पञ्चाशज्जनुज ऊर्ध्व-
मिति । भवति चात्र ।
“याभ्रवन्त्यभिनो देहं नाभिनः प्रवृत्ताः सिराः ।
प्रतानाः पश्चिमीकन्दादिवादीनां यथा जलम् ॥”

अष्टमोऽध्यायः ।

अथातः सिराद्यधविधिशरीरं याख्यास्यामः ।
वातस्यविरक्तचतुश्चोक्तभीरुपरिआन्तस्त्रीम-
दाध्वकषितमत्तवान्नविरक्तास्थापिताशुवाचित-
जागरितक्लीवजगमर्भोनीनां कासश्वासश्वोषप्र-
वृद्धश्चराक्षेपकपञ्चाघातोपवासपिपासाश्च-
प्रपीडितानाश्च सिरां न विधेत् । यास्यायथा
यथाश्चादृष्टा दृष्टाश्चायन्तिता यन्तिताश्चानु-
त्यिता इति । शोथितावसकसाध्याश्च विकाराः
प्रागभिहितोक्त्यु चापक्षेप्यन्ते चानुक्त्यु
यथाभ्यासं यथान्यायश्च सिरां विधेत् । प्रति-
विहानामपि च विधोपसर्गं आत्ययिक्यु
सिराद्यधनमप्रतिविहम् । तत्र श्लिग्धश्चिन्न-
मातुरं यथादोषप्रत्यनीकद्रवप्रायममं सुतत्तवन्
यवागं पीतवन्तं वा यथाकालमुपस्थाप्याधीनं
स्थितं वा प्राणानवाधमानो वक्ष्यपट्टचर्मोन्त-
न्वत्कलतानामन्यतमेन यन्त्रयित्वा नातिगाढं
नातिश्रित्यं शरीरप्रदेशमासाद्य यद्योक्तं शल्यं
यद्हीत्वा सिरां विधेत् ॥

“नैवातिशीते नात्युष्णे न प्रवाते न चावृद्धि ।
सिराणां अधनं कार्यमरोगे वा कदाचन ॥”

तत्र यथासिर्पुरुषं प्रत्यादिहसुखमरन्निमाचो-
क्ते उपवेश्यासने सक्थोराकुक्षितयो-
र्निवेशं कुर्परसन्निध्यस्योपरि हस्तावन्तगूढा-
कुष्ठतस्तुष्टीमन्ययोः स्थापयित्वा यन्त्रश्राटकं
यौवासुष्टीरुपरि परिचिप्यान्नेन पुरुषेण
पञ्चातु स्थितेन वामहस्तेनोत्तानेन श्राटकान्त-
र्द्वयं यादयित्वा ततो वैद्यो ब्रूयाद्विचित्रहस्तेन
सिरोत्यापनार्थं नात्यावतश्रित्यं यन्त्रमावेष्ट-
यत्यष्टकसावगार्थं यन्त्रं पृष्ठमध्ये च पीडयेदिति
कर्म पुरुषश्च वायुपूर्यसुखं स्थापयेदेष उत्त-
माङ्गगतानामन्तर्मखवर्णानां सिराणां अधेन
यन्त्रविधिः । तत्र पादयथासिर्पुरुषं पादं समे
स्थाने सुस्थिरं स्थापयित्वा पादमीधतुश्चकु-
चितसुखेः जला यथापादं जानुसन्नेरधः श्राट-
केनावेष्टा हस्ताभ्यां प्रपीथ गुल्फं यथाप्रदेश-
स्योपरि चतुरङ्गलं श्रोतादीनामन्यतमेन बद्धां
पादसिरां विधेत् । अथोपरिष्टाद्वक्ष्यौ गूढा-
कुष्ठतस्तुष्टी सन्ध्यासने स्थापयित्वा सुखोप-
विष्टस्य पूर्ववद्वयन्तं बद्धा हस्तसिरां विधेत् ।
यद्यधीविन्धायोः सक्थितजानुपुर्परः स्थातु ।
श्रीणीपृष्ठस्त्वन्मामितपृष्ठस्यावाकशिरस्त्वस्य
उपविष्टस्य विस्फूर्जितपृष्ठस्य विधेत् । उदरो-
रयोः प्रसारितोरस्त्वस्योन्नमितशिरस्त्वस्य